

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Clavdii Espencei Theologi Parisiensis De Evcharistia, Eivsque Adoratione, Libri Qvinque

Espence, Claude d'

Parisiis, 1573

Cap. XI. Donatistica.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30397

Utque Hispania per Vandalos Arrianismum Africæ affricuit, ita per Gothos tunc Arrianæ omnes opinionis, eundem in Galliam importare magis nixa est, quam importauit. Aliquoties vtrique religionis erga reges armis sunt experti, vt legere est in nostris Clodoueo, Childoberto, Chilperico, in Hispanis Almarico seu Amalarico, Leonogildo, Puyban II. Sisebuto, &c. Vnius duntaxat in rem præsentem meminero. Euarix Rex Gothorum, Hispaniæ limitem excedens, grauem Gallij in Christianos persecutionem intulit, truncatis passim persecutioni eius non consentientibus, clericis carcere, sacerdotibus exilio vel gladio punitis, sacrorum templorum aditu spinis obserari iusso, vt raras ingrediendi obliuionem faceret fidei, nec multò post diuinitus percussus interiit, scripsit ea de causa Sidonius noster ad Basilium episcopum. Sic hispanogothum illum episcopos substulisse, vt in defunctorum officia nullos sufficeret, per quos minorum ordinum ministeria subrogarentur. Ita populos excessu pontificum orbatos, nulla in desolatis diocesisque curam, putres in ecclesiis culminum lapsus, auulsos valuarum cardines, basilicarum aditus hispidonum veprium fructibus obstructos, armenta semipatientibus iacentia vestibulis, herbosa viridantium altarum latera depasta, nec rusticas solum parrochias, sed vrbanaarum insuper ecclesiarum conuenticula rarefacta, clericalem periisse memoriam, nedum disciplinam, sacerdotio mortuo, nedum sacerdote, &c. Hæc ille. Tandem Arrianismum in Hispania Recaredus I. & Alfonsus I. ob id Catholicens, in Gallia Martellus, & Carollus Magnus eadem de causa Christianissimus vocati funditus sustulerunt.

Procop. de bell. Gothi. lib. 1. Et 3. Vandali. 3. Paul. Diac. comitib. 14. Annon. Guaguin. Ritius. Aemitius. Tarapha. Greg. Turo nen. 2. 25. Lib. 7. ep. 6

Donatistica. Cap. XI.

Eodem pene tempore Christianis Arrius in Ægypto de capite, hoc est, Christo, Donatus in Numidia, altero Aphricæ termino, paulò prior, de corpore, hoc est, Ecclesia, litrem mouerunt, sed & hic (adeo qui alterum non habet, neutrum habet) de corpore Do-

mini vero non melius fortè sensit, quàm de mystico.
 Parmenianus certè quartus sectæ episcopus Christi car-
Opta. li. 1. nem male tractauit, peccatricem illam dicens, iordanis
Parmenia- demersum diluuiò, ab vniuersis sordibus esse mūdātam,
ni de carne cūm ea de spiritu sancto concepta, inter alios non potue-
Christi, er- rit in remissam peccatorum tingi, quæ nullum peccatum
ror. admisisse videbatur, sed Iordane ipso sanctior inuenta,
 magis aquam suo ipsa descensu mundauerit, quàm ipsa
 mundata sit, sed hoc obiter dictum sit, & episcopi magis
 quàm sectæ dictum. Quid igitur de Christi & Ecclesiæ
 mysteriis, mystis, & mysticis instrumentis sectarij? Lucil-
Lucilla. la femina factiosa à Caciliano archidiacono, post catho-
De mortui licorum Episcopo Carthaginensi, correpta, quod ante
superstitios: spiritalem cibum & potum os nescio cuius mortui, si
ante Eucha martyris, nec dum tamen vindicati, libare, & salutari ca-
ristiam liba lici præponere diceretur, cum confusione discessit, & di-
tum. sciplinæ succumbere noluit. Huius muliebris supersti-
Fr. Baldui. tionis, vt sectæ autorem ferunt Donatum docuisse ne-
ex Balsam. minem alias diuinorum mysteriorum participem esse
in can. 61. posse, nisi os in manu tenens, id antea saluaret, & ita
conci. carth. communicaret, pergit, ex quo quæ supra, Opratus, Se-
Lib. 2. cta cruentis Christianorum moribus pasta, & sanguine
 opimata, cruentas passim cædes operata est, De sedibus
 multos suis episcopos extorres fecit, & Basilicas inuasit,
 Episcopis eorum iubentibus & presentibus catholici dia-
 cono super altare occisi, mortui in vteris matrum alio-
 qui nascitur, lacerati viri, tractæ matronæ, infantes ne-
Eucharistia cati, abacti partus. Omnia sacrosancta ab eorum Episco-
canib. pro- pis violata, Eucharistia canibus fundi proiicique iussa,
iecta. Canes non sine diuini iudicij signeo, accensi rabie domi-
 nos suos quasi latrones sancti corporis reos, dente ven-
 dice, vt ignotos & inimicos laniant, iuxta illud, & con-
Matt. 7. uersi elident vos Honore nominis sui spoliati sacerdo-
 tes, salutationis officium, & in ea vel perfunctoria soli-
 tum osculum denegatum, & conuictus prohibiti. Altaria
 crudeliter fracta, inconsultè rasa aut remota, calida de
 horum fragmentis facta. percussus in altari à Donatistis,
 qui à Iudæis in cruce, Christus, hominum vota cum alta-
 ribus euerfa, linteamina & velamina in mysteriis pera-

gendis à catholicis facta, schismaticis immunda visa, parietes cum pallis aqua falsa loti & exorcisati, calices sacri fracti, & impie reuocati, conflati, passim venditi, empti à sordidis mulieribus in vsus suos, à paganis vasa inde factoris, in quibus incenderent idolis suis, Cemiteria denique eis solis vindicata, non permittentibus ibi sepeliri corpora Catholica, Sic, vti viuos terrerent, male tractati mortui, & negatus funeribus locus, Castimoniales iamdudum professæ, ac Deo consecratæ, aliæ catholicismi pœnitere iussæ, & non sine opprobrio cineribus immundis aspersæ, crinibus iterum solutis & aqua falsa perfusis. Mitrellas voluntatis bonæ signa, contra raptores & petitores inuenta, non capitis ornamenta, alias proiicere, alias accipere, & professionem secundam exactæ, quasi ad nuptias secundæ eractæ. Aliæ mulieres factæ, matres inuentæ, & ab iis, qui mitellas eis imposuerant, & paulò antè patres ab eis vocabantur, nefariè incestatæ. Sic enim quidam virginibus in pristinum habitum retractis, capitibus olim velatis, denuo nudatis, detractis professionis iudiciis, alij petitores sine proci, alij de sponis raptores effecti. Hactenus Optatus.

*Moniales.**Mitella v r
ginales.**Iconomachica. Cap. XII.*

SEculos multò post Iconomachos peræquè malè sensisse de Eucharistia ex eo conicere est, quòd sacram eius supellectilem nihilomitus quàm imagines tractauerunt, vt testis est Nicenæ II. collator catholicus Epiphanius, ita, Cùm diuersa sacra habemus, eaque amplectimur & timemus, siue reueremur, sanctificationem ab iis quandam nos accepisse confidimus. Quanquam isti (Iconoclastæ) & sacra vasa, & (vt) crucem nugacibus verbis prosequantur, dicentes ea esse cõmunia, & inhonorata, quemadmodum absoluit ea & faber, & pictor, & phrygio, quando nullam sanctam preceptionem habent. Sic aliquantò post, Habemus item & alia plurima consecrata vasa: hæc, quia in nomine tuo fa-

*Act. 6.**Tom. 4.*